

לאה דגנית, שחקנית (1907-1985)

נולדה בליטא ועלתה לארץ ישראל ב-1924. עם עלייתה הצטרפה לסטודיה והתקבלה לתיאטרון "האהל", ששם שיחקה בשנים 1925-1959. רעייתו של מייסד "האהל" משה הלוי. עם ההצגות שבהן שיחקה נמנו "בשפל", "שלמה המלך ושלמי הסנדלר", "המלך ליר", "החולה המדומה", "צימוק בשמש", "הסערה", "עולמו של פרץ" (בעבור משחקה בהצגה זו זכתה בפרס על שם קלאוזנר). שיחקה גם בסרטים ובתכניות טלוויזיה ובהם "טוביה ושבע בנותיו", "מיכאל שלי" ועוד. מלבד היותה שחקנית עסקה לאה דגנית בציור (היתה תלמידתו של יחזקאל שטרייכמן) והציגה תערוכות בארץ ובחו"ל. עסקה גם בקריינות ובזמרה ואף כתבה פזמונים ובהם "ריח דבש וריח מנטה" שאותו ביצעה יפה ירקוני. בתם של בני הזוג לאה דגנית ומשה הלוי היא הזמרת אוהלה הלוי.

חיה שרון ויעקב אינשטיין בהצגה "בפרברי ניו-יורק" בתיאטרון "האהל".

חיה'לה שרון, שחקנית (1907-1998)

נולדה ברוסיה בשם חיה סנקובסקי. עלתה לארץ-ישראל ב-1921. למדה בסטודיה הדרמתית של תיאטרון "האהל" בהדרכת הבמאי והמורה למשחק משה הלוי והשתלמה במשחק באירופה ובארצות הברית. הצטרפה לתיאטרון "האהל" ושיחקה בו במשך יותר מארבעים שנה כשהיא מגלמת גלריה מגוונת של דמויות בעשרות הצגות בהן "בשפל", "פישקה החיגר", "נשי וינדזור העליזות", "עת הזמיר", "שלמה המלך ושלמי הסנדלר", "החולה המדומה", "תה וסימפטיה", "דרך הטבק", "גם הוא באצילים", "הכתובה". היתה רעייתו של האדריכל, חתן פרס ישראל, אריה שרון.

